

قتل عمد در حالت هیجانات روحی در فقه و حقوق کیفری ایران

(تاریخ دریافت ۰۲/۱۵/۱۳۹۷، تاریخ تصویب ۱۵/۰۶/۱۳۹۷)

^۱دکتر میر حیدر میرنقی زاده*

دکتری حقوق خصوصی و قاضی دادگستری

علی کوچک بیگ**

اکبر صفوی**

پژوهشگر و مولف کتب حقوقی

چکیده

قتل عمد (Murder) و نقش آن در تعیین مجازات فاعل قتل یک اصل اساسی و انکار ناپذیر است. همچنان که اکثر قتل‌ها از روی هیجانات و احساسات عاطفی به وقوع می‌پیوندد و عامل مهمی در تعیین مجازات فرد می‌باشد لذا آشنایی با تاثیر هیجان و اضطراب روحی در تعیین مجازات و مطالعه موردی آن اهمیت فراوانی دارد. در این مقاله سعی شده است ضمن بیان مفاهیم و مهم‌ترین مصادیق قتل‌های عمدی در حالت هیجانات روح (Soul excitement) با واکاوی حقوق کیفری ایران و پس از بررسی نقش هیجان و اضطراب در قتل‌های عمدی با محوریت تحلیل ماده ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی بخش تعزیرات (قتل در فراش "Murder in the march")، از بعد فقهی و حقوقی و ارائه راهکارها و پیشنهادات، نشان داده شود که هیجان روحی در به وقوع پیوستن قتل عمدی پدیده ای است با موارد گوناگون. این نوشتار در پی پاسخ‌گویی به این پرسش اساسی است که آیا هیجانات روحی در تعیین مجازات فاعل قتل تا چه حد مسئولیت کیفری را زایل می‌کند و گستره چتر حمایتی مقنن چه میزان از مرتكبین قتل‌های عمدی در هیجانات روحی را دربرمی‌گیرد. با توجه به روند رو به رشد آمارهای موجود در مورد قتل‌های این چنینی در جامعه و تناقضات و تعارضات در مبانی قانونی؛ ضرورت پرداختن به این موضوع دو چندان به نظر می‌رسد. از این رو مقاله پیش رو می‌کوشد هر یک از این پاسخ‌ها را بررسی کند.

واژگان کلیدی: قتل عمد، هیجان و اضطراب روحی، قصد، انگیزه، قتل در فراش.

^۱نویسنده مسئول

بخش اول : کلیات

دین مبین اسلام تنها راه آشکار و برنامه‌ی روشن و کامل آسمانی است که در همه‌ی شئون زندگی برای تمامی مردم جهان مقرر شده است. از نظر اسلام قتل یکی از بزرگترین گناهان است که حرمت آن در قرآن مجید در موارد مختلف مورد تأکید قرار گرفته است. خداوند متعال در آیه‌ی ۹۲ سوره‌ی نساء می‌فرماید: «وَمَن يَقْتُلُ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَرَأَهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِيبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَعْنَةُ وَأَعْدَلَهُ عَذَابًا عَظِيمًا» و هر کس مؤمنی را به عمد بکشد، مجازاتش آتش جهنم است که در آن به صورت جاوید معذب خواهد بود، خدا بر او خشم و لعن کند و عذابی بسیار شدید مهیا سازد. در ماده‌ی ۲۸۹ قانون مجازات اسلامی مصوب ۹۲، قتل نفس بر سه نوع است: عمد، شبه عمد و خطای محض. با این که خداوند در قرآن کریم، قتل عمد را نکوهش کرده و بر فاعل آن مجازات سخت و عده داده و مجازات دنیوی «قصاص» مقرر کرده است اما گاهی عواملی، قتل عمد را جایز می‌شمارند که از جمله عمدۀ ترین آن، عامل هیجانات و اضطراب است. با این توضیحات، موضوع مقاله پیش رو را اختصاص به «قتل عمد در حالت هیجانات روحی» داده و سعی نموده ایم تا با علاقه‌ای که نسبت به موضوع داشته با تمام دقت نظر ضمن آوردن قوانین و مقررات موضوعه، روایه قضایی، منابع فقهی و نظرات حقوقدانان؛ بعضًا شریعت و قوانین موضوعه را بررسی نموده و در هر مبحث سؤالاتی طرح گردیده و پاسخ سؤالات را با استناد به مواد قانونی و شریعت پاسخ داده و نیم نگاهی به روایه قضایی ایران داشته باشیم. «قتل عمد در حالت هیجانات روحی» موجب قصاص است اما بر این اصل استثنائاتی وارد است که در برخی موارد رافع مسئولیت کیفری است که مشروحاً در فصول آتیه متن مقاله بررسی می‌شود. قبل از هر چیز باید اذعان نمود که یکی از مصاديق بارز قتل عمد در حالت هیجان و اضطراب، قتل های خانوداگی می‌باشد. اکثر قوانین وضعی برای قتل های خانوداگی به سبب اهمیت و ضرورتی که دارد، بخش خاصی اختصاص داده اند که گاهی به آن، دفاع از ناموس به هنگام «زن» گفته می‌شود. هم چنین لازم دیدیم که به هنگام پرداختن به موضوع تحقیق، روش شریعت و قانون را با یکدیگر مقایسه کرده و بهترین رأی را انتخاب کنیم. آن چه در توان داشتیم، در گرددآوری متون فقهی و قوانین وضعی به حد امکان صرف کردیم تا

۳۰

فهرست ماده علمی - حقوقی قانونی بر - دوره دهم شماره هفتم - پیاپی ۱۳۹۷

نظریه‌ی قتل عمد در حالت اضطراب روحی را بررسی کنیم به امید آن که حتی المقدور این پژوهش در زمینه‌ی علم حقوق جزا مؤثر واقع گردد.

بند اول : تعاریف مفاهیم خاص

۷ قتل عمد

۷ قتل عمد در حالت هیجان روحی

الف - قتل عمد هنگامی محقق می شود که شخص بالغ و عاقل، آنکه کشن دیگری را کند برای عمدی محسوب شدن جرم، مرتكب باید هم عمد در فعل و هم قصد نتیجه را داشته باشد.(عامداً فی فعله، عامداً فی قصده) و با فقدان هر یک از این دو ، جرم ارتکابی عمدی محسوب نخواهد شد. برای تحقق عمد در فعل، مرتكب باید رفتار مجرمانه را از روی اراده و اختیار بر روی انسان مورد نظر انجام داده باشد، نه اینکه بر اثر عواملی (مثل جنون ، مستی، اجراء و هیپنوتیزم) هیچ گونه اراده ای در ارتکاب رفتار مجرمانه نداشته باشد؛ یا از انسان بودن آنچه که مورد اصابت قرار می دهد نآگاه بوده باشد ، در هیچ یک از این حالات ، جرم مرتكب عمدی محسوب نخواهد شد. مورد اخیرالذکر را می توان از بند الف ماده ۲۹۰ قانون مجازات اسلامی استنباط کرد^۱

ب - قتل عمد آن است که فاعل، قصد قتل داشته باشد و قتل رابه همان نحوی که قصد کرده است، واقع سازد.

ج - (جزا) قتل از روی قصد و اراده را گویند.^۲

در مقام تعریف قتل عمد در حالت هیجان روحی باید گفت در لابلای کتاب‌های فقهی و حقوقی، که مورد بررسی قرار گرفت تعریفی از قتل عمد در حالت هیجانات روحی به دست نیامد. تنها در مقالات حقوقی دکتر حسین نجفی ابرند آبادی^۳، قتل عمد در حالت هیجانات

۱- حقوق کیفری اختصاصی یک، جرایم علیه اشخاص، حسین میرمحمد صادقی، ص ۱۰۴، چاپ سیزدهم، نشر میزان، پاییز ۱۳۹۲

۲- ترمینولوژی حقوق، دکتر جعفری لنگرودی، ص ۵۲۸، شماره ۴۱۸۷، گنج دانش، ۱۳۸۸

۳- جزویات جرم شناسی، نجفی ابرند آبادی، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۸

روحی تحت عنوان «قتل خانوادگی» به صورت زیر تعریف شده است: «در حالت کلی به قتل هایی که در یک خانواده با روابط خویشاوندی سبیی و نسبی نزدیک واقع می شود به نحوی که یکی از اعضاء اقدام به کشتن عضو دیگری می نماید قتل خانوادگی می گویند». غالباً ترین مصادیق این قتل ها، قتل زن توسط شوهر و برعکس است که از قتل های خانوادگی با آمار بالا محسوب می شود^۱ و از نظر عرفی و لغوی به محض طرح قتل خانوادگی، این نوع قتل (قتل عمد در حالت هیجان و اضطراب و خشم) به ذهن متادر می گردد.

الف - آیا برانگیخته شدن هیجانات روحی همیشه جواز ارتکاب جرم (قتل) است؟ اگر انسان با وجود ادراک و اختیار مرتكب جرمی شود، گرچه آن جرم را تحت تأثیر عاطفه یا احساس قوی انجام داده باشد، خواه آن عاطفه از عواطف خوب باشد و یا از عواطف پست، از نظر کیفری مسئول است. بنابراین اگر شخصی تحت تأثیر حبّ انتقام یا تنفس شدید مرتكب قتل شود و یا علاقه‌ی شدید به کسی موجب شود که برای خلاصی وی از درد او را به قتل برساند^۲، در مقابل قتلی که انجام داده، مسئولیت دارد. پس عواطف انسان به هر اندازه از قوت هم برسد، نسبت به مسئولیت کیفری اثری ندارد، و در شریعت گاهی عاطفه تنها در صورتی که مجازات از نوع مجازات تعزیری باشد اثر دارد، ولی اگر مجازات از نوع حد باشد، اثری در مسئولیت و مجازات ندارد. ولی در این اصل استثنایی وارد شده و آن این که، ماده ۶۳۰ ق.م.ا. قتل عمد در حالت هیجان روحی را مشروط به شرایطی مباح و جایز می داند که مواد مذبور به طور مبسوط در بخش مجاز، بحث خواهد شد. از نظر شریعت؛ غضب شدید، هیجان و اضطراب مجوز ارتکاب جرم و مانع از مسئولیت کیفری به حساب نمی آید، فقط در صورتی که مجازات از نوع مجازات تعزیری باشد، نسبت به مجازات اثر دارد. بنابراین، اگر مجازات از نوع حد باشد، این دو حالت از جهت مجازات بی تأثیر خواهند بود.

البته ترس شدید از تجاوز گاهی مسئولیت کیفری را بر می دارد، و آن در صورتی است که انسان در حالت دفاع مشروع یا اکراه باشد. بررسی دفاع مشروع و نظریات مربوط به آن در این

^۱- قتل در فراش، آرش کامران لو، پایگاه نشر مقالات حقوقی

^۲- زمینه‌ی حقوق جزای عمومی، رضا نوربهای، ص ۲۸۹، چاپ بیست و پنجم، گنج دانش، ۱۳۸۸

مختصر مقدور نیست. بعضی از فقهاء معتقدند که چنان چه شخص، زانی غیر محصن را در حال اشتغال به زنا به قتل برساند مجازات نمی شود؛ زیرا چنین شخصی در حالت اضطراب و هیجان بوده است. لکن نظر راجع این است که علت چنین قتلی تغییر منکر است و کسی که به تغییر منکر می پردازد واجبی را که بر عهده اش بوده است انجام می دهد. بنابراین چنین عملی برای او جایز است.^۱ این ها از دیدگاه اسلام، اثر عواطف قوی بر مسئولیت کیفری بوده و طبق قاعده ای عمومی در قوانین موضوعه عواطف و هیجانات به هر اندازه نیرومند باشند نسبت به مسئولیت کیفری اثر ندارند، ولی گاهی به صلاح‌دید قاضی می توانند به عنوان عذر برای تخفیف مجازات مطرح شوند. به علاوه بعضی از قوانین، مثل قانون فرانسه حالت اضطراب را عذر قانونی تلقی می کنند، زیرا طبق قانون فرانسه، وجود حالت اضطراب در جرایم قتل و ضرب، عذر قانونی محسوب می شود، و همین طور قانون مصر اشتغال به زنا را برای شوهری که همسر خود و زانی را می کشد، عذر می داند. نتیجه می گیریم که شریعت و قانون، هیجان و عواطف را هر چند قوی هم باشند از معاذیر قانونی و معاذیر تخفیف دهنده به شمار نمی آورند ولی گاهی مجازات از نوع تعزیری باشد این عوامل (هیجان و اضطراب روحی) از موارد تخفیف دهنده ای مجازات به شمار می آیند اما این عوامل در جرایمی که از نوع حد باشد به هیچ وجه از عذر قانونی محسوب نمی شوند اما شارع مقدس و هم چنین قانون گذار اکثر کشورها بر این اصل استثناتی وارد کرده اند که تحت شرایطی از موارد سقوط مجازات می باشند که این شرایط نسبت به تصمیم مقنن کشورها متفاوت می باشد، حال مقنن جمهوری اسلامی ایران نیز مشروط به شرایطی هیجانات روحی شخص را که در به وقوع پیوستن قتل سهم عمدۀ ای دارند مورد توجه قرار داده که «که بند ث ماده ۳۰۲ و ماده ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی» توجیه کننده ی آن می باشد. بسیاری از قتل های عمدی در حالت هیجانات روحی با انگیزه های مختلفی (شرافتمندانه - شرورانه) انجام می شوند، حال باید دید انگیزه در این قتل ها در چه شرایطی مجوز قانونی برای جرم محسوب می شوند و در چه مواردی تأثیری در تحقق جرم ندارند برای

۲- تبصرة الحكام، ج ۲، ص ۱۶۹ / البحر الرائق، ج ۵، ص ۴۱-۴۰ / المغني، ج ۱۰، ص ۳۵۳ به بعد

پاسخ به سوالات فوق، به ناچار باید قصد و انگیزه را با یکدیگر مقایسه کرده و تأثیر انگیزه در قتل عمد را در حالت هیجانات روحی در قانون مجازات اسلامی ایران تشریح کنیم.

بند دوم: شناخت و بررسی قصد و انگیزه

شريعت از روز وجودش، بین قصد و انگیزه یعنی بین قصد عصيان^۱ و بین انگیزه هایی که مجرم را به عصيان وا می دارد، فرق گذاشته است؛ برای انگیزه ای ارتکاب جرم هیچ گونه تأثیری در تحقق جرم یا بر مجازات تعین شده برای آن قائل نشده است. پس در شريعت، شریف بودن انگیزه مانند قتل برای انتقام یا انتقام برای عرض و ناموس و یا پست بودن آن مانند قتل برای گرفتن اجرت یا برای سرقت یکسان است. پس انگیزه ای جرم، ارتباطی با تعمد مجرم در ارتکاب جرم ندارد، و نیز هیچ گونه تأثیری در تکوین جرم یا مجازات آن ندارد. اگرچه عدم تأثیر انگیزه در ایجاد جرم یا در مجازات جرائم حدود، قصاص و دیه، در عمل ممکن است ولی در مجازات های تعزیری عملاً ممکن نیست، چون انگیزه هر چه که باشد هرگز در طبیعت فعل تشکیل دهنده ای جرم مؤثر نیست و شارع نیز اختیار قاضی را در مجازات های حدود و قصاص به نحوی محدود نموده است، که نمی تواند هیچ گونه اعتباری را بر انگیزه ها قرار دهد. اما در تعزیرات شارع حق اعتبار دادن انگیزه ها را در انتخاب مجازات و مقدار آن به قاضی داده است بنابراین انگیزه از جهت عملی در مجازات های تعزیری مؤثر است و در غیر این مجازات ها اثری ندارد، و این بدان علت است که مجازات های جرائم تعزیری معین نیست، و قاضی در آن مجازات ها دارای آزادی وسیعی است قاضی حق دارد که نوع مجازات را انتخاب و مقدار آن را تعیین نماید بنابراین اگر قاضی با توجه به انگیزه ها مجازات را تخفیف یا تشدید نماید، در محدوده ای حق خود عمل کرده و از محدوده ای اختیار خود خارج نشده است. اما مجازات های جرائم حدود و قصاص معین یعنی مشخص است و قاضی حق کم و زیاد کردن آن را ندارد و انگیزه ای جرم هر چه که باشد بر او واجب است. به این مجازات ها حکم کند، پس مجازات تغییر نمی کند، خواه انگیزه ای او شریف باشد یا پست.

- قصد عصيان همان چیزی است که امروزه آن را در اصطلاح حقوقی قصد مجرمانه می نامیم عبارت است از قصد انجام فعل منوع یا قصد ترک فعل واجب، با علم به این که قانون گذار آن را منوع یا واجب نموده است.

برای تفهیم مطالب فوق مثالی را بیان می کنیم. «شخصی از محلی رد می شود که در آن هنگام صحنه ای را می بیند که فردی با آلت کشنده (قداره - اسلحه) فرزند آنرا تهدید می کند که آن حرکت نوعاً کشنده است. در این میان شخص برای نجات جان فرزند خود متولّ به دفاع می شود که تحت تأثیر هیجانات روحی قرار می گیرد و نتیجاً عمل شخص منجر به مرگ متباوز می شود» پدر (قاتل) با این که انگیزه‌ی شریف داشته ولی چون عمل ارتکابی شخص قتل است و جزء مجازات‌های حدود و قصاص است، در نتیجه انگیزه‌ی قاتل و همچنین هیجانات روحی و اضطراب موجود هیچ گونه تأثیری در مجازات تعیین شده که «قصاص» می باشد ندارد دلیل این هم که ریشه‌ی فقهی دارد این است که چون شریعت، در جرایم مهم مصلحت اجتماع را فوق هر اعتباری قرار داده و به قاضی اجازه نمی دهد که بین این مصلحت و آن مصلحت جانی، یکی را به اختیار خود ترجیح دهد، زیرا معنی این عمل کوچک شمردن مصلحت عمومی در مقابل عواطف و امیال شخصی است لذا براساس توضیحات فوق که از روی شریعت و نص قانونی اقتباس شده می توان چنین نتیجه گرفت که هیجان و اضطراب روحی در مجازات‌های جرایم حدود و قصاص هیچ گونه عذر قانونی محسوب نمی شوند ولی به اتفاق نظر شارع مقدس و قانونگذار قتل در فراش که هیجان روحی در به وقوع پیوستن قتل سهم عمدۀ ای دارد در مواقعی از موارد سقوط مجازات به شمار می آید.

اکثر قوانین وضعی در این مسئله با شریعت موافقت دارند و بین انگیزه و قصد مجرمانه تفکیک قائل اند، این قوانین نیز مثل یک قاعده‌ی عمومی برای انگیزه در تشکیل جرم یا مجازات‌های آن، اثری قرار نمی دهند ولی علی رغم این انگیزه از جهت عملی در تعیین مجازات مؤثر است چون قاضی می تواند از بین پایین ترین و بالاترین حد، مجازات مناسب را تعیین کند و در بیشتر حالت‌ها، حق اختیار یکی از دو مجازات را داراست و او مطابق آن چه که مجرم را مستحق آن بداند مجازات را اختیار و مقدار آن را تعیین می کند. در تعیین مجازات، اوضاع و احوال جرم و مجرم و انگیزه‌هایی که وی را به ارتکاب جرم واداشته است، را در نظر می گیرد و در صورتی که مجرم را مستحق تخفیف بداند در مجازات تخفیف و اگر وی را مستحق تشدید شناخت، مجازات او را تشدید می کند.

بنابراین معنی انگیزه از جهت عملی در مجازات مؤثر خواهد بود و این روش قانون ایران است که قانون فرانسه و قانون مصر نیز از آن پیروی می کند. باید توجه داشت که انگیزه از جهت عملی در تعیین مجازات حد که از طریق تعیین پایین ترین و بالاترین حد توسط قاضی، مؤثر است ولی این قاعده در مجازات قصاص جایگاهی ندارد. مگر در دو مورد که در قانون مجازات اسلامی جمهوری اسلامی ایران آن هم استثنای است.^۱ به علاوه بعضی از قوانین مانند قانون ایتالیا و بولونی^۲ انگیزه را عامل تخفیف دهنده یا تشدید کننده مجازات می شمارند و قاضی ملزم به رعایت انگیزه در تعیین مجازات است. این قوانین اگرچه به این معنی معتبرند که از جهت قانونی، انگیزه در مجازات مؤثر است، ولی از جهت عملی به نتایجی نمی رسند که بیشتر از نتایجی باشد که قوانین غیر معتبر به انگیزه از جهت نظری می رسند، زیرا عملاً قاضی نمی تواند به طور دائم انگیزه را در تعیین مجازات اعتبار دهد، خواه قانون گذار به انگیزه ها اعتبار داده یا نداده باشد. بنابراین، فرق بین شریعت و قوانین وضعی در این است که شریعت انگیزه را ملاک قرار نداده و در جرایم بزرگی که مربوط به اجتماع و نظام آن است، یعنی جرایم حدود و قصاص، برای آن اثربار قرار نداده است؛ اما در غیر این جرایم، اگرچه شریعت انگیزه را از جهت نظری ملاک قرار نداده ولی قاضی را از اعتبار دادن به انگیزه از جهت عملی، منع نمی کند. بیشتر قوانین در مورد انگیزه کلامی ذکر نکرده و از جهت نظری آن را پذیرفته اند، ولی قاضی را در عمل از توجه به انگیزه ها، به طور مساوی در تمامی جرایم کوچک و بزرگ منع نمی کند و شکی نیست که روش شریعت سالم تر و بهتر است. چون شریعت در جرایم مهم از جمله قتل عمد، مصلحت اجتماع را فوق هر اعتباری قرار داده و به قاضی، اجازه نمی دهد که بین این مصلحت و مصلحت جانی، یکی را به اختیار خود ترجیح دهد، زیرا معنی این عمل، کوچک شمردن مصلحت عمومی در مقابل هیجانات و امیال است، با توجه به این که موضوع مقاله حاضر قتل عمد در حالت هیجانات روحی است و همچنان که

۱- تنها مواردی که قانون گذار در قانون مجازات اسلامی در خصوص قتل عمد در حالت هیجانات را مورد توجه و از موارد سقوط قصاص قرار داده مواد ۳۰۲ و ۶۳۰ ق.م. است که در جای خود در بخش جداگانه ای بحث خواهد شد.

۲- قانون جنایی، علی بدوى، ص ۳۴۰ به بعد

در ابتدای بحث، گفتیم قتل های مذکور با انگیزه های مختلفی (شرافتمندانه، شرورانه) انجام می شوند. نظر به این که حکم موضوع قتل عمد در حالت هیجانات روحی و تأثیر انگیزه در تعیین مجازات در قانون مجازات اسلامی مبهم می باشد، لذا به استناد اصل ۱۶۷ قانون اساسی و با توجه به فتاوی مراجع عظام تقليد از جمله حضرات آیات ناصر مکارم شيرازی، حسین نوري همدانی، در اين مورد انگیزه را در تعیین مجازات مؤثر نمی دانند که اجمالاً در ذيل آورده می شود:

شاید بپرسید آیا انگیزه در قتل عمد و مجازات آن تأثیر دارد یا نه؟ بدین معنا که اگر شخصی با انگیزه‌ی شرافتمدانه اقدام به قتل کسی کند با کسی که به انگیزه‌ی شرورانه مرتکب قتل شده است برابر است؟

در جرائم مستوجب حدود، قصاص و دیات انگیزه در ماهیت عمل مجرمانه تأثیری ندارد ولی در مجازات های تعزیری ممکن است که انگیزه‌ی شرافتمدانه از عوامل مخففه‌ی مجازات باشد.

بخش دوم: بررسی قتل های خانوادگی، مفاهیم و مصادیق

شایع ترین و بارزترین مصادیق قتل های عمدی در حالت هیجانات و اضطراب روحی به اصطلاح امروزی قتل های خانوادگی است. اصطلاح قتل های خانوادگی یک اصطلاح عمومی است که شامل مصادیق متعدد می شود. در زیر به عوامل شایع این گونه قتل ها و بحث حقوقی آن اشاره می شود. در حال کلی به قتل هایی که در یک خانواده با روابط خویشاوندی سببی و نسبی نزدیکی واقع می شود به نحوی که یکی از اعضاء اقدام به کشنن عضو دیگری می نماید، قتل های خانوادگی می گویند. غالباً ترین مصادیق این قتل ها، قتل فرزند توسط پدر^۱ یا مادر، قتل پدر یا مادر توسط فرزند، قتل زن توسط شوهر^۲ و برعکس، قتل برادر و خواهر به دست همیگر است. در قتل فرزند توسط پدر عوامل گوناگونی دخالت دارند. شرایط بحرانی روحی و روانی پدر که به خاطر ابتلا به بیماری های روانی و یا تحریکات ناشی از توهمات شیطانی

۱- ماده ۳۰۱ ق.م.

۲- ماده ۶۳۰ ق.م.

که در اثر وقوع اختلال در شخصیت او ایجاد شده و یا فشارهای طاقت فرسای ناشی از معضلات حاد معيشی و اقتصادی و نالمیدی از تأمین حداقل ضروریات زندگی، او را شرمنده و مأیوس می سازند و وی دچار چنان شرایط روحی نامساعد می گردد که با توجهه غیر منطقی رهایی فرزندان از آینده ی شوم، راهی جز قتل آن ها را شایسته نمی داند و به زعم خویش دچار حالت جنون شده و به قتل فرزند دست می زند و یا در گاهی موارد دیده شده پدر در حالت ارتکاب جرمی دیگر قرار دارد و فرزند وی اتفاقی شاهد ماجرا می باشد و برای سرپوش گذاشتن بر ارتکاب آن جرم و مخفی گذاشتن آن، فرزند خویش را از بین می برد و در برخی موارد فرزند مرتكب عملی شده که آبروی خانواده در اجتماع با خطر مواجه می شود، مثلاً فرزند در گیر مواد مخدر یا مشکلات جنسی و باندهای کشیف تبهکاری گردیده این جاست که پدر یا مادر، فرزند را مایه ی ننگ خانواده ی خود دانسته و از بین هزاران راه ها، راه کشن فرزند را بر می گزینند، قتل عمدى فرزند توسط پدر چه فرزند دختر باشد یا پسر، حسب ماده ۳۰۱ قانون مجازات اسلامی مستوجب دیه ی مقرر شرعی است و به اصطلاح این مورد از موارد سقوط قصاص است و از طرف دیگر چون پدر به عنوان مجرم در موضوع مطرح است حسب موازین شرعی با موانع ارث برخورده کرده و این دیه که از پدر اخذ می شود به سایر اولیای دم غیر از او پرداخت خواهد شد و چون این عمل پدر نظم عمومی جامعه را بر هم زده و یعنی تجری او بر دیگر افراد جامعه وجود دارد از جهت جنبه ی عمومی علاوه بر پرداخت دیه به حبس تعزیری ۳ تا ۱۰ سال براساس ماده ۶۱۲ قانون مجازات اسلامی محکوم خواهد شد. البته اعمال این مجازات مانع مجازات تکمیلی مندرج در ماده ۲۳ قانون مجازات اسلامی (محرومیت از حقوق اجتماعی) نخواهد بود.^۱

از نظر صلاحیت رسیدگی نیز حسب قوانین موجود از جمله قانون آئین دادرسی کیفری دادگاه های کیفری یک به این پرونده ها رسیدگی می کند.

۱- حقوق جزای عمومی، هوشنگ شامیانی، ج ۲، ص ۳۴۲، ۱۳۸۹

قتل فرزند توسط مادر نیز تا حدودی تابع علل فوق می باشد ولی اغلب رهایی فرزندان از شرایط معیشتی نامساعد و عوامل روحی و روانی و اختلالات شدید خانوادگی و اعتیاد در موضوع دخیل هستند، اما در مقایسه با قتل فرزند توسط پدر این نوع قتل، از آمار پایینی برخوردار است و از نظر قوانین شرعی و موضوعی حاکم بر کشور ایران نیز این قتل در صورت عمدی بودن مستوجب قصاص مادر خواهد شد. براساس گزارش سازمان ملل متعدد و دیگر سازمان های بین المللی، قتل ناموسی یا قتل خانوادگی در بسیاری از کشورها گزارش شده است که عمدتاً عنصر «هیجان و اضطراب» چنین قتل هایی را رهبری می نماید. همچنین ضرورت اسائل عاطفی، شرم‌ساری، حسادت و یا فشار اجتماعی عامل وقوع این قتل ها نیست. براساس ادعای سازمان غیردولتی عفو بین الملل، عوامل دیگری از قبیل خشونت فزاینده در جامعه به دلیل منازعه و جنگ، دسترسی به سلاح های سنگین، مشکلات اقتصادی و یا س اجتماعی نیز منجر به توسل به قتل ناموسی می شود. (خانواده در اسناد حقوقی بین المللی^۱

بند اول: تفاوت عمدہ ی قتل فرزند توسط پدر و مادر

قتل فرزند خواه توسط پدر باشد خواه توسط مادر؛ در هر مورد هیجانات روانی و روحی سبب شده تا قتل اتفاق افتد ولی به عینه مشاهده می شود قانونگذار در این مورد قائل به تفکیک شده است چرا که قتل فرزند توسط پدر را خواه عامداً باشد خواه غیر عامداً مستوجب قصاص نمی داند ولی قتل فرزند توسط مادر به شرطی مستوجب قصاص نیست که غیر عامداً باشد در صورتی که قتل عامداً باشد مادر مستوجب قصاص است.

قتل پدر یا مادر توسط فرزند نیز از قتل های مهم مستوجب قصاص برای فرزند می باشد؛ عواملی از جمله اختلافات شدید خانوادگی و هواخواهی فرزند از یکی از اولیا (پدر یا مادر) و یا اختلافات مالی شدید بین فرزند با یکی از آن ها، یا غوطه ور شدن فرزند در گرداد اعتیاد و عدم توانایی در تأمین مخارج اعتیاد و طرد وی از سوی خانواده، فرزند را به سمت انتقام یا سرقت از پدر و مادر به تصور این که عامل بدجتنی وی، آن ها می باشند، سوق می دهد و

۱ - حقوق و تکالیف، دستاوردها و چالش ها، محیاصفاری نیا، انتشارات شهردانش، تهران، ص ۱۳۸، چاپ اول، ۱۳۹۳

اقدام به قتل آن‌ها می‌نماید. گاهی ازدواج مجدد پدر و یا در صورت فقدان پدر از سوی مادر یا برقراری روابط نامشروع مادر با دیگر افراد انگیزه‌ی قتل آن‌ها در فرزند تقویت می‌کند. ابتلای پدر یا مادر به بیماری‌های صعب العلاج که با ایجاد شرایط سخت برای فرزندان همراه است و هم فرصت و مکان نگهداری آن‌ها و هم هزینه‌ی درمان آن‌ها شرایط را غیر قابل تحمل برای فرزند نموده و فرزند گاهی برای رهایی خود از شرایط بد مالی دست به این اقدام زده و یا گاهی برای رهایی پدر و مادرش از آلام و دردهای بیماری، به قتل آن‌ها دست می‌زند که به قتل با این انگیزه، اتانازی می‌گویند^۱. قتل از روی ترحم در حقوق ایران به رسمیت شناخته نشده است و در زمرة‌ی قتل‌های مستوجب قصاص است. در یک تقسیم بندی کلی اتانازی را می‌توان به اتانازی‌ای مستقیم و اتانازی‌ای غیر مستقیم تقسیم کرد^۲. البته بحث در خصوص اتانازی و قتل از روی ترحم و بررسی آرا و نظرات فقهاء و حقوقدانان به مطالعه و تحقیق بیشتری نیاز دارد که از حوصله‌ی این بحث خارج است.

بند دوم: رایج ترین قتل خانوادگی، قتل زن توسط شوهر یا بر عکس

قتل زن توسط شوهر یا بر عکس آن از قتل‌های خانوادگی با آمار بالا محسوب می‌شود. از نظر عرض و لغوی نیز به محض طرح قتل خانوادگی، این نوع قتل مبتادر به ذهن می‌گردد و در واقع رایج ترین نوع قتل خانوادگی است؛ در قتل زن توسط شوهر انگیزه‌ها و عواملی چون فقر و شرایط بد اقتصادی و اختلافات شدید خانوادگی توأم با خشونت و کتک کاری و تفاوت‌های بارز فرهنگی و عقیدتی میان زن و شوهر و عدم تقید به اصول و موازین شرعی و عدم رعایت ارزش‌هایی چون حجاب و روابط اجتماعی توأم با متأنت توسط زن و یا روابط نامشروع زن با مرد اجنبي و عدم توجه به تعهدات ناشی از ازدواج و لجبازی طرفین به نحوی که غرور کاذب مانع پذیرش تقاضای قانونی و منطقی طرف مقابل می‌شود و این لجبازی تا جایی پیش می‌رود که به صورت مرموز و ناخودآگاه طرف مقابل را در شرایط تحریک آمیز و عصبانیت قرار داده و داشتن انتظارات بیش از حد اقتصادی زن با وجود اطلاع از وضعیت

۱- زمینه‌ی حقوق جزای عمومی، رضا نوربهای، جلد اول، انتشارات کتابخانه‌ی گنج دانش، ص ۲۸۹، سال ۱۳۸۸

۲- مسئولیت پژوهش در فقه و حقوق کیفری ایران، مهدی نجاتی، ص ۱۳۹، چاپ اول، انتشارات خرسندي، ۱۳۸۹

در آمدی شوهر که اکثراً به خاطر چشم و هم چشمی های کورکورانه به وجود آمده آستانه‌ی تحمل طرفین به خصوص شوهر پایین آمده و بهداشت روانی آن‌ها کاملاً از بین می‌رود و با کوچک‌ترین تلنگری حالت تدافعی و خشونت به خود می‌گیرد و حتی این‌بی‌صبری به خارج از منزل و به جامعه هم کشیده می‌شود و این کاهش آستانه‌ی تحمل، باعث درگیری های مداوم و در نهایت قتل‌های آنی و بدون طرح و نقشه‌ی قبلی و یا حتی گاهی با نیت قبلی رخ می‌دهد که نتیجه‌ی آن احساسات و هیجانات روحی فرد بر عقل غالب می‌شود و قتل عمد در حالت هیجان روحی رخ می‌دهد که از آن به قتل‌های خانوادگی و ناموسی یاد می‌کنند.

بند سوم: علل اصلی قتل زن توسط شوهر

البته آمارها حکایت از این مسئله دارد که اعتیاد و خیانت زن به شوهر و برقراری روابط نامشروع با فرد اجنبي از علل اصلی این نوع قتل‌ها است. قتل زن توسط شوهر براساس ماده ۶۳۰ ق.م.ا در چه صورتی موجب قصاص است. از نظر قوانین موضوعه این نوع قتل در صورت عمدی بودن مستوجب قصاص است که این قصاص با پرداخت تفاضل دیه از جانب اولیای دم مقتوله به قاتل صورت خواهد گرفت. براساس ماده ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی اگر مرد همسر خویش را در فراش با مرد اجنبي ببیند قصاص و دیه از وی ساقط می‌شود البته این مهدور الدم بودن مقتولان باید به اثبات برسد. گاهی اوقات فرد کشته شده، اساساً مهدور الدم نبوده ولی به تصور و اعتقاد قاتل او، مهدور الدم است. اگر قاتل اشتباه در اعتقاد خود را در دادگاه ثابت کند قتل عمدی براساس قسمت پایانی ماده ۳۰۳ قانون مجازات اسلامی تبدیل به شبه عمد شده و تنها دیه‌ی مقرر شرعی اخذ خواهد شد^۱ (دومین استثنای وارد شده در قانون مجازات اسلامی در خصوص قتل عمد در حالت هیجانات روحی). قتل شوهر توسط زن نیز از مجازات اسلامی رایج خانوادگی است که اغلب با معاونت یا مشارکت زن و با اجیر شدن فرد یا افراد اجنبی صورت می‌گیرد این نوع قتل اصولاً ریشه در انحرافات جنسی زن داشته و با تحریک

۱- ماده ۳۰۳ ق.م.: اگر ثابت شود که به اشتباه با چنین اعتقادی {مهدور الدم بودن مقتول} دست به جنایت زده و مجری عليه نیز موضوع ماده ۳۰۲ نباشد مرتكب علاوه بر پرداخت دیه به مجازات مقرر در کتاب پنجم تعزیرات محکوم می‌شود.

زن به قتل همسر توسط فرد غریبیه صورت می‌گیرد. این نوع قتل‌ها معمولاً از طریق مسموم کردن یا چاقو زدن صورت می‌گیرد و زن اکثرآ نقش معاونت را عهده دار است و معمولاً زن بعد از دستگیری متوجه منجلاب اطراف خود می‌شود. این گونه قتل‌ها «قتل شوهر توسط زن» برای قاتل، مجازات قصاص و برای معاون «فرد اجیر کننده - اجنبی»^۳ تا ۱۵ سال حبس تعزیری را به همراه دارد. در قتل برادر یا خواهر توسط همدیگر نیز انگیزه‌هایی چون حسادت و رابطه‌ی نامشروع و اختلافات مالی و اعتیاد و اختلافات خانوادگی دیرینه که منجر به حس انتقام جویی در فرد می‌شود نقش اساسی دارند و این قتل‌ها تابع مقررات قتل یعنی قصاص هستند. اضطراب و هیجانات روحی در به وجود آمدن قتل عمد سهم به سزاگیر دارند که مواد ۶۳۰ و ۳۰۲ قانون مجازات اسلامی توجه قانونگذار را به این نشان می‌دهند در بخشی که گذشت مشروحاً ماده‌ی ۳۰۱ و ۳۰۲ ق.م.ا و شرایط عملی شدن آن بحث شد اما باید توجه داشت که مجاز بودن ارتکاب قتل براساس ماده‌ی ۶۳۰ ق.م.ا مشروط به وجود شرایطی است و فقط در صورت اجتماع این شرایط، شوهر معاف از مجازات خواهد بود. اکنون در بخش جداگانه ای ماده‌ی مزبور را شرح می‌دهیم.

بند چهارم: قتل در فراش براساس ماده‌ی ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی

آمارها حکایت از این مسئله دارد که اعتیاد و خیانت زن به شوهر و برقراری روابط نامشروع با فرد غریبیه از علل اصلی قتل زن توسط شوهر و بر عکس است. از نظر قوانین موضوعه این نوع قتل در صورت عمدی بودن موجب قصاص است که این قصاص با پرداخت تفاضل دیه از جانب اولیای دم مقتوله به قاتل صورت خواهد گرفت. براساس ماده‌ی ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی اگر مرد همسر خویش را در فراش با مرد اجنبی بییند و آن‌ها را به قتل برساند، قصاص و دیه از وی ساقط می‌شود البته این مهدور الدم بودن مقتولان نسبت به شوهر باید با شرایط خاصی به اثبات برسد^۱ که در ادامه به آن اشاره خواهد شد. از آن‌جا که شارع مقدس کیفر اصلی قتل عمد را قصاص تعیین کرده است، بین قتل‌های ناموسی با دیگر انواع قتل قائل به

^۱- قتل در فراش، دکتر محمد جعفر حبیب زاده، ۱۳۸۶

تفکیک نشده است و به این ترتیب رسیدگی به آن و مجازات آن تابع اصول کلی و قواعد عام حاکم بر قتل عمد است. اما بر این قواعد عام به موجب مواد ۳۰۱ و ۶۳۰ ق.م.ا دو استثناء وارد شده است که هر دو مستقیماً از قول اتفاقی فقهای شیعه استخراج شده اند. ۱- قتل فرزند توسط پدر ۲- قتل در فراش اجنبی. در حقیقت می توان ادعا کرد تنها مواردی که به طور غیر مستقیم انواع خاصی از قتل های عمدی در حالت هیجانات روحی موضوع قانون قرار گرفته است همین دو مورد است. ماده ۶۳۰ قانون مزبور راجع به قتل در فراش است که هم دارای حکم فقهی است و هم قضایی و موضوع آن در ماده ۱۷۹ قانون مجازات عمومی سابق نیز مورد حکم قرار گرفته بود، هرچند قانون مجازات اسلامی سال ۶۲ و ۷۰ به این موضوع اشاره ای نداشت اما در مصوبه های بعدی، این ماده به مواد قانون مجازات اسلامی افروده شد. به موجب ماده ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی: «هرگاه مردی همسر خود را در حال زنا با مرد اجنبی مشاهده کند و علم به تمکین زن داشته باشد می تواند در همان حال آنان را به قتل برساند و در صورتی که زن مکرّه باشد، فقط می تواند مرد را به قتل برساند. حکم ضرب و جرح نیز در این مورد مانند قتل است.» همان طور که می دانیم این ماده براساس قول مشهور فقهها وضع شده است. اصولاً از دیدگاه قانون مجازات اسلامی، ۱۹ مورد سقوط قصاص وجود دارد، برابر ماده ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی و وجود شرایط موجود در آن، قتل در فراش نیز یکی از موارد سقوط قصاص برای مرد است.^۱ قانون گذار در ماده ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی قتل مرد اجنبی در حال ارتکاب زنا با زن شوهردار و هم چنین قتل زن در صورت تمکین به این عمل را توسط شوهر مجاز دانسته است و به شوهر اجازه داده که به قتل یا ضرب و جرح آنان اقدام کند. اما باید توجه داشت که مجاز بودن ارتکاب قتل در این مورد مشروط به وجود شرایطی است و فقط در صورت اجتماع این شرایط، شوهر معاف از مجازات خواهد بود. شرایط مذکور به شرح زیر است:

۱- حقوق جزای اختصاصی، ایرج گلدوزیان، چاپ هجدهم، ص ۸۷

۱- وجود علقه‌ی زوجیت: متن حکم این ماده را ناظر به مواردی دانسته است که شخص شاهد ارتکاب زنا توسط همسر خود باشد، بنابراین اگر مردی شاهد زنی زن دیگری ولو خواهر، دختر یا مادر خود با مرد اجنبی باشد مجاز به ارتکاب قتل و حتی ضرب و جرح نیست و در صورت ارتکاب قتل یا ضرب و جرح، حسب مورد مجازات خواهد شد، در حالی که ماده ۱۷۹ قانون مجازات عمومی سابق، در مورد پدر و برادری که دختر یا خواهر خود را با مرد اجنبی در یک فراش مشاهده می‌کرد و مرتکب قتل آن‌ها می‌شد معافیت نسبی از مجازات قائل بود^۱ که در حال حاضر این معافیت منتفی است. رابطه‌ی زوجیت با توجه به مقررات مندرج در کتاب هفتم قانون مدنی صورت می‌گیرد که در این مورد با توجه به اطلاق کلام، منظور از نکاح، نکاح دائم و منقطع است. اگرچه بعضی از حقوقدانان این حکم را فقط ناظر به عقد دائم می‌دانند اما در اقوال و گفتار فقهاء تفاوتی بین دائم یا موقت بودن نکاح وجود ندارد.^۲

۲- مشاهده‌ی زن و مرد اجنبی در حال زنا توسط شوهر: تأکید ماده ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی بر مشاهده‌ی زن و مرد اجنبی در حال زنا توسط شوهر، دادگاه را مکلف به بررسی این ادعا می‌کند. یعنی باید آن‌ها در حال عمل زنا بوده باشند تا قتل انجام شده توسط شوهر مجاز شمرده شود. لذا دیدن فیلم و عکس از واقعه مورد بحث مجوز مشروعيت قتل نیست و روئیت فیزیکی همسر ملاک است، نه دیگران. در این صورت اثبات وقوع عمل زنا بر عهده‌ی قاتل (شوهر) است؛ چه بسا شوهر براساس ظن و گمان و تحریکات دیگران، زن را به قتل برساند که اصلاً مشروعيت قانونی و فقهی ندارد حال آن که قریب به اتفاق قتل‌های عمدی که فاعل تحت تأثیر هیجانات روحی قرار گرفته و برخلاف مفاد ماده ۶۳۰ ق.م.ا. مرتکب جرم می‌شود. فقهاء نیز؛ بر شرط این که مرد باید همسر خود را در حال زنا با اجنبی مشاهده کند اتفاق نظر دارند اما باید توجه داشت که از نظر ایشان اباحه‌ی ارتکاب قتل توسط شوهر را از مجازات معاف دارد او باید بتواند وقوع عمل زنا را اثبات کند. لذا اگر انجام یافتن عمل زنا

۱- برای مطالعه و آشنایی بیشتر به قانون مجازات عمومی سابق، رجوع کنید.

۲- استفتاتی از حضرات آیات مکارم شیرازی، حسین نوری همدانی

قطعی نباشد و براساس شبهه‌ی مرد باشد، ارتكاب قتل جایز نیست. مثلاً اگر زن و مرد اجنبی دارای پوشش متعارف بوده، مشغول انجام اعمال دیگری غیر از زنا مانند مضاجعه و تقبیل و امثالهم باشند به دلیل عدم تحقق شرط (در حال زنا بودن) قتل آن‌ها طبق قانون مجاز نیست.

۳- ارتکاب قتل در حین مشاهدهٔ عمل زنا: به موجب مادهٔ مذکور شوهر صرفاً بلاfacile بعد از مشاهدهٔ جرم ارتکابی، حق کشتن دارد و چنان‌چه در همان زمان اقدام نکند بعد از جدا شدن زن و مرد اجنبی از هم، چنین مجوزی برای او نیست. زن و مرد اجنبی باید از حالت جماع خارج شده باشند. مفهوم این ماده دلالت بر این امر دارد که فقط زمانی مرد از قصاص متعاف است که بلاfacile بعد از دیدن عمل زنا توسط همسر خود با مرد اجنبی اقدام به قتل کند و چنان‌چه بعد از اتمام عمل و خارج از وقت و محلی که عمل مزبور در حال انجام است مرتكب قتل شود چنین قتلی جنبهٔ انتقام دارد و مقتن ارتکاب چنین قتلی را ممنوع می‌داند، «باتوجه به آمار و ارقام و هم چنین آن‌چه در عرف معمول است ریشهٔ قتل‌های عمدی در خانواده‌ها همین اعمال قبیح و زشت افراد خانواده (اشغال به زنا و انحرافات جنسی) است که این اعمال (زنا) همیشه جدا از ارتکاب جرم نیست بلکه در آن استثنائاتی وجود دارد که برای تفهیم مطلب فوق در بخش سوالات و پرسش و پاسخ این استثنائات به صورت مبسوط بحث و بررسی خواهد شد.

۴- علم شوهر به تمکین زن: برای مجاز بودن مرد در قتل همسر خود علاوه بر شرایط بالا، او باید عالم به تمکین و رضایت زن به عمل زنا توسط مرد اجنبی باشد. این شرط ناشی از آن است که در مباحث فقهی زنا، فقهها وجود قصد و اراده را در مرد مفروض می‌دانند، لکن در مورد زن به احتمال وجود اکراه از طرف مرد نسبت به زن تفاوت قائلند و لذا در این فرض نیز قائل به لزوم یقین شوهر به تمکین همسر خود برای مجاز قتل او شده‌اند. احراز این شرط در عالم اثبات دشوار است و برای جلوگیری از معاف بودن قتل هایی که به صرف ظن و گمان واقع می‌شوند بسیار مهم است. هم چنین در صورت یقین شوهر به مکره بودن زن خود قطعاً کشتن او مجاز نیست و شوهر فقط حق کشتن مرد پیگانه را دارد.

۵- راه های اثبات وجود شرایط قتل مرد اجنبی و زن برای شوهر: هر چند راه های اثبات سخت و دشوار است، اما با توجه به حوادثی که رخ داده است، می توان با توجه به مسائل ذکر شده دلایل را اثبات کرد: الف) اظهارات و اقاریر شوهر (ب) ارسال ضابطین دادگستری برای بررسی صحنه و تحقیق (ج) اظهارات زن (در صورتی که مکره بوده و به قتل نرسیده باشد) (د) گواهی پزشکی قانونی.

نتیجه گیری

با توجه به اینکه موضوع مقاله قتل عمد در حالت هیجانات روحی است نقش هیجان و اضطراب در ارتکاب قتل را بررسی و قصد مجرمانه را با انگیزه مقایسه کردیم و در این خصوص قوانین موضوعه ، نظرات فقهی و استفتائات فقهاء و دکترین حقوقی را بررسی کرده و بهترین رای را برگزیدیم و با توجه به این که قانون مجازات اسلامی جمهوری اسلامی ایران براساس فقه و نظر فقهای امامیه تدوین شده است در قانون مزبور در خصوص قتل عمد در حالت هیجانات روحی غیر از مواد ۳۰۱، ۳۰۲ و ۶۳۰ ق.م.ا. مواد دیگری وجود ندارد و مواد مزبور خصوصا ماده ۶۳۰ در مواردی و آن هم تحت شرایطی خاص ؛ قتل را مجاز می داندو ارتکاب قتل خارج از چارچوب ماده مزبور جرم تلقی شده و مستوجب قصاص است و از طرفی اکثر قتل های موجود در جامعه در حالتی اتفاق می افتد که فرد (قاتل) در هیجان روحی قرار گرفته و تحت تاثیر رفتارهای جرم زای مقتول قرار گرفته و نهایتا مرتكب قتل عمدی می شود که در طول تحقیق با توجه به گستره‌ی موضوع آن سعی گردید عوامل هیجان و تحریکات روحی و روانی که علل اصلی قتل های این چنینی می باشد را با مصدقه های مشخص ترسیم و تعریف نموده و «قتل در فراش» موضوع ماده ۶۳۰ ق.م.ا، به عنوان مصدقه بارز قتل عمد در حالت هیجانات روحی کاملاً شرایط شکلی و ماهوی آن به تفصیل آورده شد و تفسیرهای فقهی و حقوقی پیرامون قضیه مانحن فیه جهت روشن شدن شرایط اثباتی آن مورد مذاقه و بررسی قرار گرفت.

منابع و مأخذ

۱- قرآن کریم

- ۲- آنسل (مارک)، دفاع اجتماعی، ترجمه‌ی دکتر محمد آشوری و دکتر علی نجفی ابرند آبادی، چاپ اول، نشر راهنمای، تهران، ۱۳۶۶
- ۳- العطار (داود)، دفاع مشروع در حقوق جزای اسلام، ترجمه‌ی اکبر غفوری، بنیاد پژوهش‌های اسلامی، ۱۳۷۵
- ۴- جعفری لنگردوی (محمد جعفر)، حقوق اسلام، چاپ سوم، انتشارات گنج دانش، ۱۳۶۲
- ۵- جعفری لنگردوی (محمد جعفر)، تاریخ حقوق ایران، انتشارات کانون معرفت، چاپ سوم، بدون تاریخ
- ۶- جعفری لنگردوی (محمد جعفر)، ترمینولوژی حقوق، انتشارات گنج دانش، چاپ بیست و دوم، ۱۳۸۸
- ۷- شامبیاتی (هوشنگ)، حقوق جزای عمومی، انتشارات مجده، چاپ شانزدهم، جلد دوم، ۱۳۸۹
- ۸- صفاری نیا (محیا)، خانواده در اسناد حقوقی بین المللی «حقوق و تکاليف، دستاوردها و چالش‌ها»، انتشارات شهردانش، چاپ اول، ۱۳۹۳.
- ۹- عوده (عبدالقادر)، حقوق جزای اسلامی، مترجمان نعمت الله الفت و ...، جلد دوم، انتشارات میزان، ۱۳۷۳
- ۱۰- گلدوزیان (ایرج)، حقوق جزای اختصاصی، چاپ هجدهم، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۹۰
- ۱۱- نوربها (رضیا)، زمینه‌ی حقوق جزای عمومی، چاپ بیست و پنجم، انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۸
- ۱۲- نجاتی، مهدی، مسؤولیت پزشک در فقه و حقوق کیفری ایران، تهران، انتشارات خرسندي، چاپ اول، ۱۳۸۹

